

Datum: 14.09.2026

Medij: Politika

Rubrika Pogledi

Autori: Vladimir Đukanović

Teme: autoputevi, magistrale

Napomena:

Površina: 978

Naslov: Država nije igračka

Strana: 1,20

ПОГЛЕДИ

Владимир Ђукановић

Држава није играчка

стр. 20

Datum: 14.09.2026

Medij: Politika

Rubrika: Pogledi

Autori: Vladimir Đukanović

Teme: autoputevi, magistrale

Naslov: Država nije igračka

Napomena:

Površina: 978

Strana: 1,20

Država nije igračka

Vladimir Đukanović*

Колико пута до сада је Александар Вучић поновио реченицу „Држава није играчка“, желећи да укаже широј јавности како неодговорне и неозбиљне одлуке могу скупо да нас коштају, а једна од њих свакако је и наша одлука коме ћемо указати поверење на изборима. Сећам се једног предизборног спота за изборе у Македонији када пијана девојка у кревет оде са крајње ружним мушкарцем, па ујутру кад се пробудила и схватила какву је грешку учинила, а момак јој додатно каже како се усељава код ње и у њеном стану ће бити пуне четири године уз додату реченицу како „после ј... нема кајања“, што је иначе била алузја на оне што ће изаћи на гласање да после њиховог избора уколико буде погрешан нема простора за кајање. Можда је тај предизборни спот у Македонији био помало и вулгаран, чак и веома суров, али је апсолутно истинит. Само од наших одлука, а оне увек морају да се доносе хладне главе уз добро одмеравање и сагледавање шта нам доноси истинску извесност и сигурност, зависи како ћемо даље живети.

Плату доноси фабрика која је изграђена и која је отпочела производњу, јер она тражи радну снагу и квалификовани кадар. Плату не може да донесе „А Вучићу“ или „Мрзим СНС“. Емотивни однос према неком политичару или организацији који си изградио због неке неправде коју су можда доживео или личне фрустрације никада није добар када се гласа. На гласање се увек иде са циљем да гласаш ЗА нешто, а не ПРОТИВ нечега, јер ЗА је ипак нека понуда, а ПРОТИВ је ништа. Гласање ПРОТИВ имали смо 2000. године, само што је у то период озбиљног безнађа којем су претходили ратови, санкције, НАТО бомбардовање, губитак Крајине, губитак Косова и Метохије, уз оgradu да је ДОС ипак понудио некакав план и програм под именом „Договор са народом“ и да је у ту широку коалицију укључио људе који су имали име и презиме и претходно увелико написане политичке биографије. Дакле, ти људи су имали некакав политички педигре и били су препознатљиви у јавности. Самим тим, било је и логично онако безнадежну ситуацију по земљу покушати променити па макар и са тим гласањем ПРОТИВ Милошевића. Данас је ситуација тотално обрнута. Под Вучићем је животни стандард реално

изузетно одскочио, Србија ће следеће године бити прва земља по економском расту у Европи, свуда се гради од станоградње, инфраструктуре, ничу нови ауто-путеви, брзе пруге, лети се где год пожелите, ничу нови научни центри, фабрике, незапосленост је никад на нижем нивоу, међународни положај Србије је никад бољи, динар никад стабилнији, свако мало се увећавају плате и пензије, а сам Вучић Србију у ери готово започетог светског сукоба држи увек по страни развијајући никад боље односе са свим зараћеним странама.

С друге стране, осим енормне количине мржње и псовки које долазе на његов рачун, као и на рачун његових најближих сарадника, па и чланова уже и шире фамилије, тзв. студентска листа, на којој свега има осим студената, не нуди ама баш ништа. Доскоро нисмо знали ни ко ће бити на њој, а о плану и програму да не говоримо. Једина понуда која долази са те стране су неизвесност и несигурност, што сваког ко се потруди да буде рационалан приликом гласања доводи до тога да стави прст на чело и пред гласачким листићем јасно постави ствари – шта су резултати и шта је понуда? Зато је Вучићева стална порука да држава није играчка од огромне важности, јер свако ко воли своју земљу, колико год да замера нешто садашњој власти, а чак и ја као припадник те власти имам толико тога да за мерем, ипак када све саберем и одузем једноставно не могу себи да дозволим да мој глас оде некаквим егзистенцијалистичким које не желе чак ни да ми се представе. Преведено на језик обичног човека то значи, да ако се већ одлучујем да нешто мењам, онда хоћу да мењам боље, а то значи следеће – Вучићу, не ваља ти овај Моравски коридор од Појата до Прељине, ми имамо планове и програме за далеко бољу изградњу ауто-путева, који гарантују квалитетније саобраћајнице и то ће мање коштати грађане. Онда лепо то народу представиш, укажеш на греш-

ке власти приликом изградње Моравског коридора, укажеш на то шта ти то можеш боље и то кандидујеш народу. Међутим, то досад од Вучићевих противника у било којој друштвеној области нико није чак ни покушао да уради, а не да је нешто конкретно понудио. Самим тим, надреално је очекивати да победиш, јер када не нудиш алтернативу нема баш много ни логике да ти се укаже поверење. Урлање и извикивање парола против власти увек ће привући оних стандардних 30 одсто вечитих противника, може се рећи готово сваке власти, али више од тога једноставно не иде. Посебно је тупава ако се иде логиком да је неко предугу власт и да је време за промену. То је суштински нетачно, јер то што је неко предугу власт управо је због чињенице да му је алтер-

”

Ако се већ одлучујем да нешто мењам, онда хоћу да мењам боље, а то значи следеће – Вучићу, не ваља ти овај Моравски коридор од Појата до Прељине, ми имамо планове и програме за далеко бољу изградњу ауто-путева, који гарантују квалитетније саобраћајнице и то ће мање коштати грађане. Онда лепо то народу представиш, укажеш на грешке власти приликом изградње Моравског коридора, укажеш на то шта ти то можеш боље и то кандидујеш народу. Међутим, то досад од Вучићевих противника у било којој друштвеној области нико није чак ни покушао да уради, а не да је нешто конкретно понудио. Самим тим, надреално је очекивати да победиш, јер када не нудиш алтернативу нема баш много ни логике да ти се укаже поверење

Јове Бакића, иначе једне од велета тзв. студентске листе, добило је епилот да сада динста и кува Вучић, тј. он диктира потезе. Креатори покушаја обојене револуције схвативши да је пораз на наступајућим изборима очито не-

је ситуације како би хомогенизовали присталице пред изборе. Ипак, све је то на нивоу детета које је изгубио играчку, па плаче да му се купи нова. Чак и да блокирају факултете, што је апсолутно противзаконито, а додатно је и неморално јер због свог хири и бахатости спречаваш оне који се са тобом не слажу да уче и редовно похађају предавања и полагају испите, само ће додатно навући гнев шире јавности. То се иначе у политици зове неталентованост. Никако да схвате да је њихово време прошло, односно како би клинци рекли њихов хајп је прошао, те да је ово што данас раде само изживљавање и силовање једне незадовољне групе бахатих људи која ће неминовно доживети покаут на изборима.

Но, вратимо се на почетак и на сам наслов овог писанија. Држава није играчка. Не сме никада да буде. У супротном, нећемо имати државу. Зато на наступајућим изборима, колико год да сте кивни у неким сегментима на садашњу владајућу структуру, ипак мора да се гласа ЗА нешто, а не ПРОТИВ нечега. Вучићеве резултате су очигледни, а алтернативна понуда једноставно не постоји. Самим тим избор није тежак уколико искључимо емоције приликом гласања и укључимо здрав разум. Уосталом, онолики народ који је у редовима чекао да потпише за листу „Јединствена Србија – Александар Вучић“ најбољи је доказ да се народ, упркос сулуоду пумпању и тровању, па чак и ширењу најгорих дискриминаторских порука и мржње према гласачима напредњака ипак опредељује за извесност, мир и стабилност. То ће бити формула и за успех на изборима.

*Народни посланик

Фото: Викимедија

натива лоша. Власт се губи када се створи квалитетна алтернатива и када власт на алтернативу понуди нема одговор. Конкретно у Србији властима је лако да се носе са тзв. студентском листом, јер она не нуди ама баш ништа. Чак ни студенте на њој, упркос чињеници да су себи прилепили епитет „студентска“. Сам назив те листе објашњава каква је то превара, а када се дубински зађе и сагледа колико је то обична љуштура и да унутар тога све одзвања колико је празно, онда није за чуђење што власт сада када се консолидовала може лагано да се носи на наступајућим изборима са таквим противником.

Пумпање се одавно претворило у испумпавање, а оно динстање и кување

минован очајнички траже неку инцидентну ситуацију, те најавом поновних блокада факултета, које су до те мере бизарне и бесмислене, јер разлог који наводе нигде у свету није забележен – да факултети не раде док траје изборна кампања, управо нам указују да ће се покушати са изазивање тензија јер оне једино још могу колико-толико у политичком животу да одрже лажну студентску листу. Међусобно посвађани, без плана, визије, програма, објективно са све мањим разумевањем код ширих маса, па чак и код оних који су их у почетку подржавали, али данас схвативши колика је то превара једноставно дигли су руке од њих, покушаће са сумнитим акцијама да направе инцидент-

► Прилози објављени у рубрици „Погледи“ одражавају ставове аутора, не увек и уређивачку политику листа

